

Человѣкъ, има четири възрасти: дѣтство, юношество, мѣжество и старостъ.

4) *Точката* сочи най дълго спирање на гласа и край на предложението или на периода. Примеры за туй на същата страница.

Бѣлѣжка. — Отъ тѣзи точка трѣба да различаваме *скратителната точка* (.), която принадлежи на правописный бѣлѣжъ, и са туря при педовършени думы въ писмото.

5) *Въпросителната* са употребява на питање; като; *Сичкитѣ добродѣтели честны ли сѣ на този свѣтъ? И тамъ пакъ, дѣто има дума сумнителна, но тогази тя са туря въ скобки (?)*.

6) *Удивителната* са употребява на чуденіе: *о, колко е суетенъ този свѣтъ!* — Подобно и за сумнѣніе (!).

7) *Престѣкателната* или *многоточіето* са туря да покаже, че мыслѣта е пресѣчена въ предложението.

8) *Чертата* или *тирето* са употребява при изѣоставаніе на нѣкоя дума въ предложението: *да струвашъ добро — какво наслажденіе!* или въ разговоръ между двѣ лица, на които имената сѣ замѣлчени: *Отдѣ идите? — отъ Цариградъ, и др. т.*

9) Въ *скобки* са турятъ нѣкои думы или бѣлѣжки, които може да са изоставѣтъ; напр. *Географіята* (земеописанието) *обогатѣва ума ны съ полезны знанія.* — *Щастіето на лошитѣ челоуѣцы иде и заминуса като порой.* (Racine.)

10) Съ *вноски* или *кавички* са забѣлѣжватъ чуждыѣ думы въ едно предложеніе; напр. *Въ Евангеліето пише: «Дѣто има завистъ и раздоръ, тамъ нищо не е наредѣ и сѣко зло преобладава.»*

Колкото за другитѣ два почивателны бѣлѣга, значеніето и употребеніето имъ е познато отъ книгитѣ.